

„...az olvasás olyan, mint a történelem, sokat lehet belőle tanulni.”

Beszélgetés könyvről, olvasásról Egri Lászlóval.

A 2014. őszi Olvass többet!-táborban az egyik legérdekesebb feladatunk az volt, hogy az általunk megfejtett keresztrejtvény fősorában szereplő Egri László költőt, aki "civilben" a Hajdúszoboszlói Bocskai István Szakképző Iskola magyar-történelem szakos tanára, keressük meg, s készítsünk vele interjú írásról, olvasásról, irodalomról. Köszönjük, hogy rendelkezésünkre állt, annak ellenére, hogy előzetesen nem tudott róla, mi vár rá...

Mióta érdeklődik az irodalom iránt?

Általános iskolás korom óta. Mióta kapcsolatba kerültem az irodalom tantárggyal, és alkalmam nyílt jobban megismerni a versek világát.

Meg tudná fogalmazni, hogy mit jelent Ön számára az olvasás?

Számomra az olvasás nem is kikapcsolódást jelent, hanem inkább élményforrást. Ezt a kifejezést használnám, hiszen az olvasás olyan, mint a történelem, sokat lehet belőle tanulni... Amit olvas az ember, feldolgozza, és esetleg okulni is tud belőle. Én így gondolom, ugyanakkor olyan ez, mint a mesék birodalma. beleéli magát az olvasmányába az ember, kikapcsolódik, saját kis világában el tud merülni.

Fel tudná eleveníteni gyermekkori élményeit, melyek az olvasással kapcsolatosak? Mennyire tartja fontosnak, hogy a kisgyerekeket is megismertessék ezzel a tevékenységgel?

Minél korábban kezdi az ember, annál több haszna származik belőle. Sajnos nagyon sokan vannak, akik még felnőtt korukban sem tudnak értő módon olvasni, úgyhogy én fontosnak tartom, hogy minél korábban találkozzon a gyerek az olvasással, akár a szépirodalmi szövegekkel is. Nem kifejezetten kötelező olvasmány kell ez, hogy legyen, mert az nyilván elveszi a kedvüket. A Harry Potter és a hasonló témájú könyvek viszont nagyon jók lehetnek erre. Megismertetik a gyermekekkel az olvasást és a képzelet birodalmát egyaránt.

Magyartanárként hogyan látja a mai irodalomoktatást?

A diákok gyakran nem mernek önállóan véleményt formálni, ami a hatékony irodalmi értelmezéshez elengedhetetlen lenne. Gyakran szegényes az ehhez szükséges szókincsük is. Bizonyos művek indokolatlan erőltetése magát a tantárgyat is ellenszenvessé teheti. Részemről nem zárkoznék el a populáris irodalom, pl. sci-fi, fantasy témájú könyvek órai szerepeltetésétől sem.

Nem kellene-e több kortárs művet tanítani az iskolákban?

Vannak kortárs szerzők, akik olyan új és könnyen befogadható stílust teremtettek (pl. Varró Dani, a slam poetry képviselői), ami a mai fiatalokhoz közelebb hozhatná az olvasást. Érdeemes lenne róluk bátrabban beszélni. Mivel az óraszámok korlátozottak, ezért ebben

az esetben az jelentené a fő problémát, hogy milyen szerzők maradjanak ki, vagy kiknek az alkotói tevékenységéről szóljunk összevontan ebben a rendszerben.

Mit gondol arról, hogy az e-book kiszorítja a piacról a nyomtatott könyveket?

Véleményem szerint természetes folyamat, mivel az utóbbi időkben olyan arányban fejlődött a digitális technológia, hogy a könyvpiacot sem hagyhatta érintetlenül. Egyre inkább megszokjuk a képernyőről történő olvasást, másrészt az e-book nagy előnye, hogy óriási mennyiségű szöveget képes egyszerűen tárolni, mindemellett könnyen elérhető.

Meg tudna nevezni kedvenc író, költőt és esetleg egy művet?

A költők közül mindenképpen kiemelném József Attilát és Ady Endrét, mert tőlük rengeteget olvastam magam is. A kortársak közül pedig Varró Dániel áll legközelebb hozzám, főleg a gyermekversei.

Ha lehetősége nyílna rá, hogy találkozzon egy napjainkban már nem élő íróval vagy költővel, ki lenne az? És miért ő?

Én egy jelenleg is élő íróval találkoznék, Timur Vermesszel, egy német íróval, akinek idén jelent meg egy Hitler- szatírája. Főleg erről a műről szeretnék vele beszélgetni.

Mint költő, mit kíván elérni az írással?

Szuhay Balázs szavaival élve, kiadom magam. Olyan könnyen elérhető önkifejezési formának tartom az írást, amellyel viszonylag széles réteget lehet megszólítani. Szabad világot nyújt, amelyben otthonosan mozoghatok, hiszen én magam építettem fel. Mindemellett olyan hobbi, amely kikapcsolódást és feltöltődést nyújt a szerzőnek is.

A mindennapi életben mi ihleti meg?

Bármilyen egyszerű élethelyzet jelenthet inspirációt, pl. egy kellemes vagy egy rossz emlék. Egy pillanatnyi érzés, egy benyomás, a minket körülvevő környezet hatásai, élményei. Nagyon tág és kiterjedt ez a kör. Úgy gondolom, nem szükséges, hogy az ihletre mindenképp magasztos, elvont dologként tekintsünk.

A diákjai menyire érdeklődnek az irodalom iránt?

Többségük sajnos olyan kötelezettségként tekint a tantárgyra, amely megkerülhetetlen „rossz”. Vannak ugyanakkor néhányan, akik maguk is kacérkodnak az írás gondolatával, munkáikat meg is mutatják nekem, tanácsokat, ötleteket kérnek. Mindig szívesen segítek nekik.

Gondolkozott-e azon, hogy külföldön kamatoztatja a tehetségét?

Soha nem fordult meg a fejemben. Minden ehhez a vidékhez köt, nem jutna eszembe ezeket hátrahagyni. Földhözragadt típusnak tartom magam, aki néha túlságosan is ragaszkodik a régi dolgokhoz.

Mi volt eddig a legnagyobb elismerés, amit a pályája során kapott?

Két dolgot említenék meg a sok kedves emlék közül. Az "Év Felfedezettjé"-nek választottak az elmúlt esztendőben, illetve idén év elején együtt dolgozhattam Komiszár János festőművésszel, ami nagy megtiszteltetés és maradandó élmény számomra.

Köszönjük a beszélgetést, s további eredményes munkát kívánunk!

Az interjút készítették a 2014. évi Olvass többet!-tábor résztvevői: Bódi Kata Antónia, Borbély Izabella, Domokos Fanni, Halmosi Luca, Izsoó Kolos, Molnár Laura, Molnár Sarolta Laura, Orbán Leila, Pataki Gréta, Papp Ibolya, Perhács Kamilla, Szilágyi Viktória